

stand, saaledes til udstrakt Anvendelse af værnepligtigt Personel, til Hvervning af Maskinister til midlertidig Tjeneste fra Handelsmarinen og til Indkaldelse af Reserveofficerer.

Disse Forhold have stillet saa store Krav til det faatallige faste Personel, at en almindelig Følelse af, at der ikke var Forstaaelse for dets Gerning, er kommen op og har bevirket en større Afgang til private Stillinger, end Tilgangen har kunnet dække. Rammerne have derfor ikke kunnet holdes fuldtallige, hvilket yderligere har forværret Forholdene.

Samtidig med at der i Lovforslaget er opstillet Rammer for det fornødne Personel, har man foretaget forskellige Ændringer i Organisationen, dels for at fyldestgøre de Krav, som den tekniske Udvikling stiller, dels for ikke at forøge det faste Befalingspersonel mere end højest nødvendigt.

Af disse Organisationsændringer maa fremhæves:

1. Sammen dragning af det nuværende Matroskorps og det nuværende Søminekorps i et fælles Korps.
2. Overførelse af Personellet ved Søminekorpsets Depot til Maskinkorpsset, Fabrikafdelingen, Matros- og Søminekorpsset og Minedepotafdelingen samt ændret Rekrutering af Maskinkorpsets Underofficerer.
3. Oprettelse af en Stamme af faste Menige ved Artillerikorpsset og Matros- og Søminekorpsset med den deraf følgende Ændring af Underofficerernes Rekrutering.
4. Forøget Adgang for Underofficerer til at avancere til Løjtnantsgraden (for Maskinkorpsets Vedkommende til Maskinmestergraden).
5. Ophævelse af Reserveløjtnants-Institutionen.

Ved Sammen dragningen i færre Korps er og den deraf følgende større Alsidighed i Uddannelsen tilstræber man større Nyttevirkning af Personellet og som Følge heraf en Indskrænkning af Personellets Størrelse i de enkelte Skibe og Fartøjer. Da Rejsningerne i Skibene ere bortfaldne, vil den egentlige Sømandsgerning, der nu særlig varetages af Matroskorpsset, meget vel kunne forenes med Kendskab til andre Specialiteter, og det er saaledes Meningen, at Matros- og Søminekorpsset foruden den egentlige Sømandsgerning skulde overtage alle Specialiteter paa det passive Søinevæsens, Signalvæsenets og den praktiske Torpedobetjenings Omraader. Ved i sig

at optage det søfarende Personel fra Søminekorpsets Depot kommer Maskinkorpsset bl. a. til at omfatte alt det teknisk uddannede Personel, der gør Tjeneste om Bord, og Korpsset overtager foruden den egentlige Maskintjeneste tillige den tekniske Del af Torpedobetjeningen.

Den Del af Depotets Personel, der overføres til Matros- og Søminekorpsset, er den, der allerede nu gør Tjeneste ved Søminekorpsets 1. Afdeling, og bl. a. de nuværende ikke haandværksmæssigt uddannede Søminearbejdere og private Arbejdere, der udkommanderes som menige med Minekraner og Mineskibe; i den foreslaede Organisation ere de betegnedes som Minematros. Endelig er Depotets Værkstedspersonel, der ikke kommer til Søs, overført til Fabrikafdelingen, hvor det rettest hører hjemme.

Rekruteringen af Maskinkorpsets Underofficerer tænkes at foregaa dels fra Fyrbøderkorpsset, dels blandt de værnepligtige eksaminerede Maskinister, der ere uddannede til Reserveunderofficerer; endelig har man for det Tilfælde, at Rekruteringen skulde volde Vanskeligheder, søgt Hjemmel for at kunne uddanne et Antal Maskinkonstabler i Lighed med den nuværende Ordning.

Forslaget om Indførelsen af en Stamme af Menige ved Artillerikorpsset samt Matros- og Søminekorpsset er en Følge af, at Materiellets Udvikling har gjort det umuligt at anvende Værnepligtige med kort Uddannelsesetid i en Række af de vigtigste Poster ombord (Kanonkommandører, Signalgaster, Radiotelegrafister m. fl.); en tilsvarende fast Mandskabsstamme er da ogsaa forlængst indført i andre Mariner, hvis Værnepligtige have en saa kort Uddannelsesetid som her, og den Ordning, der her foreslaas, er i det væsentlige i Overensstemmelse med den, der findes i de to andre skandinaviske Mariner. Foruden en forsvarlig Udførelse af de ovennævnte Bestillinger om Bord, opnaar man gennem de faste Menige at kunne formindske Underofficerernes Antal noget og er i Stand til at anvende disse paa en Maade, der bedre svarer til deres Uddannelse, og derved tillige højne deres Stilling. Endelig løser den faste Stamme af Menige et tredje Spørgsmaal, som med de voksende Krav til Krigsberedskab er blevet mere og mere betydningsfuldt, nemlig Tilvebringelsen af det befarne Element i Skibene ved en hurtig Mobilisering. Forholdet er det, at man ikke med Sikkerhed kan paaregne, at et blot tilnærmelsesvis tilstrækkeligt Antal Værnepligtige af Sø-